

Könyv a holokauszttagadókról németül

Az emlékezet gyilkosai

Beszélgetés Pierre Vidal-Naquet francia történésszel, az 1980-ban kiadott "Les Assassins de la Mémoire" című könyv írójával. Műve angol nyelven 1992-ben New Yorkban került kiadásra "Az emlékezet gyilkosai – Esszék a holokauszttagadásról" címmel. A könyv idén tavasszal Németországban is megjelenik.

Pierre Vidal-Naquet. Fotó: K.P.

– Németországban, Ausztriában és Kelet-Európában egyes emberek nem akarnak többé emlékezni a holokausztra.

– Egy barátom a következőképpen fejezte be egy ezzel a témával kapcsolatos írást: "A halott múlt soha nem temeti el a halottait; nem a múltnak, hanem a világnak kell megváltoznia." George Orwell szerint aki ura a múltnak, az a jövőnek is ura. Hozzá kell tennem, hogy aki a múltot uralgató, az a jövőnek is azt teszi. Semmilyen rendszer, legyen az akár liberális, akár tekintélyuralmi, nem érzéketlen a múltjával kapcsolatban. Sőt, egy diktatórikus berendezkedés? Társadalom a liberálisnál sokkal inkább próbál uralgolni a múltja felett. Egyetlen rendszer vagy társadalom számára sem közömbös, hogy a történelmet, vagy azt, amit ő a történelmének hisz – ami sokszor főleg kitalációkon alapul –, hogyan tanítják az iskolában. Bár témánk nem a történelem, hanem az emlékezet gyilkosaihoz kapcsolódik.

– Miért nem a történelemről beszélünk?

– Az európai és a távol-keleti történelem revizionistáinak nevezett holokauszttagadók mindannyiunkat megpróbálnak azzal a kérdéssel megbántani, hogy vajon mi európaiak vagyunk vagy ázsiaiak, illetve hogy áldozatok vagyunk-e vagy sem. A holokauszt emléke számunkra természetesen nem történelem. Ha eltűnik a generációnk, a történelem marad. De a történelem is a saját és a szemtanúk emlékeiből szövődik.

– Vajon meg lehet-e gyilkolni a történelmet?

– Amennyiben a modern és a jelenkor történészei vagyunk, óriási, elpusztíthatatlan adattömeghez vagyunk szokva. A klasszikus antik kor történésze tudja, hogy a történelem törékeny, és hála a szovjet archívumoknak, tudjuk, hogy jelen korunk történelme szintén lehet az. Hogyan is mondhatnánk el az első zsidó háború történetét, ha abban az időben nem lett volna a görögül író zsidó szerző, Josephus Flavius, akinek a művét még japán nyelvre is lefordították?

– Hogyan lehet elmesélni e történetet egyetlen forrás felhasználásával?

– Az egyik jellegzetessége a zsidók elpusztításának – hogy Raul Hilberg híres könyvének címét idézzem –, hogy egyszerre történt meg az emberek és a bizonyítékok megsemmisítése.

– A náciák nyíltan kifejezték azon óhajukat, hogy eltüntessék a zsidókat, nem?

– A zsidók és cigányok elpusztításának történetével a náciák nem dicsekedtek. Valamilyen módon büszkék voltak rá, de tudatában voltak különleges voltának, és megpróbálták azt elrejtetni a nyilvánosság – úgy a saját állampolgáiraik, mint a külföldiek – elől, érte ezt a német népre és magukra a hóhérokra is, akik sokszor nem is látták, hogy mit tettek valójában. Az ebben a tárgykörben létező legkülönlegesebb dokumentum Heinrich Himmler 1943. október 6-ai pozsnai beszéde: "Azt a mondatot, hogy a zsidó népet ki kell irtani, sokkal könnyebb kimondani, mint mindenki beleegyezésével véghezvinni. Minden németnek megvan a maga jó zsidója." Így Himmler arra kényszerült, hogy amennyire csak lehetséges, titokban, nyom nélkül vigyék végbe céljukat.

– Mit mondanak a dokumentumok?

– Kódolt nyelven íródtak. Ennek a kifejezésnek kettős értelme van. Az egyik az, amit Eichmann a büntetőtárgyalása során "hivatali nyelven" hívott, mely szerint az emberek gázkamrákban való elpusztítását "különleges bánásmódnak" (Sonderbehandlung) vagy egyszerűen SB-nek nevezték. De ahogy azt Ernst Kaltenbrunner a nürnbergi tárgyaláson tett vallomásaiban kifejtette, az SB utaltat egy első osztályú hotelben eltöltött szórakozásra is, és ez könnyűvé teszi a tagadást. Amikor kódolt nyelvről beszélünk, akkor az értékek teljes felcserélődését is értjük alatta.

– Mi történt a gázkamrákkal?

– A bűnjeleket maguk a náciák semmisítették meg tervszerűen 1943 végén a kelmno, belzeci, sobibori és treblinkai haláltáborokban. Ugyanez történt 1944-ben Auschwitzban, ahol bonyolult régészeti eljárás során lehetett csak a történelmi valóságot rekonstruálni. A háború végén minden készen állt az emlékek összeállítására, azoknak a szemtanúknak az élő emlékezetén kívül, akik nem várt módon túléltek a háborút. 1945-ben senki sem tudta hittel érdemlő módon tagadni azt a bűncselekményt, amelynek a nagyságát – ellentmondásosnak tűnő módon – senki sem volt képes felmérni. A nürnbergi tárgyalás vádlottjai nem próbálták meg letagadni a tényeket, hanem (Speer kivételével) mindegyik a saját felelősségét tagadta. A náciak a vereségük romboló természetén kívül mindent előre láttak. Senki sem gondolta, hogy ezzel egy revizionizmusnak, illetve holokauszttagadásnak nevezett időzített bombát hagynak maguk után.

– Kik ezek a tagadók?

– Ha valaki a jeruzsálemi Jad Vasem Múzeumnak ebben a részlegében jár, akkor Richard Harwood Tényleg hatmillióan haltak meg? című művének különböző kiadásait tanulmányozva, vagy Arthur Butz, Wilhelm Staglich, Robert Faurisson, Thies Christophersen, David Irving és más szerzők könyveit nézegetve úgy érezheti, hogy itt egy nemzetközi szervezetről van szó. Ezek közül az emberek közül David Irving volt az egyetlen szakképzett történész. Butz – egykori kollégám – informatikus oktató, Faurisson szakterülete pedig a francia irodalom volt.

– Van-e ezeknek az írásoknak bármilyen tudományos értékük?

– Korunk tudásához semmilyen mértékben nem járul hozzá a revizionizmus. Ezekkel az emberekkel lehetetlen tudományos vitát folytatni. Ugyan vitakozna-e egy ?rhajós valakivel, aki azt állítja, hogy a Hold sajtóból van, arról: vajon camembert-ből vagy rokfortból készült-e? Raul Hilberg szerint viszont ezek a hitványságok olyan szempontból hasznosnak bizonyulhatnak, hogy a történészeket módszereik és eredményeik komoly ellenőrzésére készítik.

– Hol a legnépszerűbbek a holokauszttagadás eszméi?

– Érthető okokból Németország az első számú hely, itt a legkelendőbbek az ilyen jellegű könyvek. Úgy gondolom, ez Japánra is igaz a második világháborúban betöltött szerepe miatt. Valószínűleg emiatt fordították le japánra Az emlékezet gyilkosai című művemét. Németország esetében ezek a könyvek egy meghatározott réteget hivatottak elérni, mégpedig a náci utódait és a náci korszak túlélőit. A nyilvánosság különböző formái szerint a revizionizmusnak számos formája van. A radikális tagadás szerint a náciak egyáltalán nem öltek meg zsidókat. Érdekes módon a gázkamrákban meggyilkolt fogyatékos, illetve cigány emberekkel kapcsolatban nincs efféle revizionizmus. A mérsékelt változat szerint a zsidók meggyilkolása a háború velejárója volt. Hogyan azt a Daily Express 1933-as száma is "bizonyítja", a zsidók hadat üzentek Németországnak, és így természetes az, hogy Hitler is ezt tette a zsidókkal. A varsói gettó elpusztítása nem a lázadás oka, hanem a következménye volt Himmler szerint. Az ilyen kiadványokat, úgy t?nik, hogy nem lehet törvénytellel betiltani, de a médiában, illetve a parlamentben sem gyakran hallunk kritikát ezzel kapcsolatban. A sajnálatos tény az, hogy a német újraegyesítést követő évek során a szavak tettekkel váltak.

– A második hely, ahol népszerűek a holokauszttagadó eszmék, az Egyesült Államok és Kanada. Itt adták ki például a kanadai náci Ernst Zündel Tényleg hatmillióan haltak meg? – Beszámoló a bizonyítékokról című könyvét. Az USA-ban található a Journal of Historic Review című újságot finanszírozó Liberális Lobbis is. Itt a holokauszttagadás harmonikus keveréke az antikommunizmusnak, az antiszemitizmusnak, a feketék és a demokraták gy?löletének. Ennek ellenére a holokauszttagadás nem elterjedt sem az Egyesült Államokban, sem Kanadában, sem pedig Ausztráliában. A harmadik régió Franciaország és Nyugat-Európa egy része, mint Nagy-Britannia, Belgium és Olaszország. Le Pen számára például a gázkamrák csupán egy

részletet jelentenek a második világháború történetében.

– *Hogyan lehetséges, hogy Faurisson holokausztot tagadó könyvének előszavát a híres baloldali tudós, Noam Chomsky írta?*

– Chomsky azt írta, hogy "1947-től Faurisson kiterjedt, önálló történelmi kutatásokat végzett a holokauszt kérdésével kapcsolatban". Ezzel az előszóval még a legszorosabb követői között sem lett népszerű az Egyesült Államokban, így aztán letagadta, hogy ő írta volna a könyv előszavát, ami egy banális hazugság. A botrány az egészben az, hogy egyszer sem érdeklődött afelől, igazak-e Faurisson megállapításai, vagy netalán csak hazugságok, és ezzel Chomsky a tudomány ellen vétkezett.

– *A holokauszttagadás a Közel-Keleten is megjelent. Mi ennek a gyökere?*

– Azt előre lehetett látni, hogy az Izraellel való konfliktus az antiszemitizmus számos formájához vezet. Számomra úgy tűnik, hogy a palesztinokat két szélsőséges magatartás kísérti. Az egyik a holokauszt tagadása, amire számos példát találunk. A másik pedig az, hogy a saját történelmüket azonosítják a zsidók sorsával. Feltűnő volt, hogy a palesztin nép 1988-as Függetlenségi Nyilatkozatát szinte teljes egészében a 40 évvel ezelőtti izraeli Függetlenségi Nyilatkozatról másolta. Hallottam Jasszer Arafatot úgy nyilatkozni, hogy ők tökéletesen tudják, mi az a holokauszt, mivel azt mindennap megtapasztalják. Amikor ezzel kapcsolatos tiltakozásom a Le Monde-ban napvilágot látott, azt a Palesztin Szemlében is megjelentették.

– *Eljön-e vajon az az idő, hogy az olyan emberekre, mint Butz, Faurisson, Irving, úgy fognak tekinteni, mint ártatlan komédiásokra, mint például a Loch Ness-i szörny után kutatókra?*

– Sem én, sem pedig maga nem fogja megérni ezt az időt, de talán eljön majd egyszer ez a nap is.

Minden jog fenntartva © 2010 HETEK.HU Kft. Alapító-főszerkesztő: [Németh Sándor](#) - Kérdéseit, észrevételeit kérjük írja meg címünkre: hetek@hetek.hu. - The photos contained in the AP photo service may not be published and redistributed without the prior written authority of the Associated Press. All Rights Reserved. - Az AP fotószolgálat fotóit nem lehet leközölni vagy újrafelhasználni az AP előzetes írásbeli felhatalmazása nélkül! Copyright The Associated

Press - minden jog fenntartva!